

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/693 AL COMISIEI**din 27 aprilie 2022****privind suspendarea temporară a exonerării de obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație ⁽¹⁾, și în special articolul 8, alineatul (6), litera (a),

întrucât:

- (1) Republica Vanuatu figurează în anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 printre țările terțe ai căror resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre pentru șederi a căror durată nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. Exonerarea de obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu este aplicabilă din 28 mai 2015, dată la care Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere ⁽²⁾ (denumit în continuare „acordul”) a fost semnat și a început să se aplice cu titlu provizoriu în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din acord. Acordul a intrat în vigoare la 1 aprilie 2017.
- (2) La 3 martie 2022, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2022/366 ⁽³⁾ privind suspendarea parțială a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din acord. Suspendarea aplicării acordului se limitează la pașapoartele simple eliberate începând cu 25 mai 2015, când numărul solicitanților care au obținut cetățenie prin intermediul programelor Republicii Vanuatu de dobândire a cetățeniei prin investiție a început să crească în mod semnificativ.
- (3) Deși prin Decizia (UE) 2022/366 a fost suspendat Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere, este necesar să se prevadă suspendarea și la nivelul dreptului Uniunii.
- (4) În conformitate cu articolul 8 alineatele (3) și (6) din Regulamentul (UE) 2018/1806, în cazul în care Comisia dispune de informații concrete și fiabile cu privire la existența circumstanțelor menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (d), și anume „un risc crescut sau o amenințare iminentă la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre, îndeosebi o creștere substanțială a numărului de infracțiuni grave, legate de resortisanți ai țării terțe respective, susținută de informații obiective, concrete și relevante și de date furnizate de autoritățile competente”, Comisia trebuie să adopte un act de punere în aplicare care suspendă temporar și parțial exonerarea de obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză pentru o perioadă de nouă luni.
- (5) Prin intermediul programelor de dobândire a cetățeniei prin investiție din Vanuatu, care sunt în vigoare în Vanuatu din 25 mai 2015, resortisanții țărilor terțe care altfel ar avea nevoie de viză dispun de posibilitatea de a obține cetățenia Republicii Vanuatu în schimbul investițiilor, obținând astfel dreptul de a avea acces fără viză în Uniune.
- (6) Programele menționate nu conțin nicio cerință privind reședința efectivă sau prezența fizică în Vanuatu pentru solicitanți. Procesul de depunere a cererilor este gestionat de agenții specializate situate în afara Vanuatu (de exemplu în Dubai, Thailanda și Malaysia), astfel încât solicitantul nu este obligat să aibă niciun contact direct cu autoritățile din Vanuatu. Absența unei cerințe privind un interviu fizic reduce posibilitățile autorităților din Vanuatu de a face o evaluare adecvată a solicitantului sau de a verifica informațiile furnizate în cerere, inclusiv veridicitatea și credibilitatea acestora. Aceste programe sunt de obicei promovate ca fiind o modalitate de ocolire a procedurii de acordare a vizelor Schengen și de a obține cu ușurință acces fără viză în UE ⁽⁴⁾. Din punct de vedere comercial, atractivitatea programelor din Vanuatu are la bază procedurile lor rapide de examinare și lipsa de consistență a verificărilor în ceea ce privește originea fondurilor.

⁽¹⁾ JO L 303, 28.11.2018, p. 39.

⁽²⁾ JO L 173, 3.7.2015, p. 48.

⁽³⁾ Decizia (UE) 2022/366 a Consiliului din 3 martie 2022 privind suspendarea parțială a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (JO L 69, 4.3.2022, p. 105).

⁽⁴⁾ Vanuatu Key Benefits - GCI UNIT Vanuatu (vanuatu-dsp-citizenship.com)

- (7) După cum au confirmat autoritățile din Vanuatu, cererile sunt prelucrate în termene foarte scurte ⁽⁷⁾. Dat fiind că aceste perioade de prelucrare sunt foarte scurte, nu sunt posibile verificări de securitate adecvate și nici un schimb de informații cu țara de origine sau țara în care își aveau reședința principală solicitanții înainte de a li se acorda cetățenia. Din cauza acestei perioade de prelucrare scurte și a absenței unui schimb sistematic de informații cu țara de origine a solicitanților, Vanuatu a acordat cetățenia unor persoane care fac obiectul unei anchete penale, inclusiv unor persoane înregistrate în bazele de date ale Interpol.
- (8) Rata de respingere este extrem de scăzută, ceea ce confirmă evaluarea Comisiei privind deficiențele de securitate și fiabilitatea scăzută a procesului de verificare. Conform informațiilor furnizate de Biroul de pașapoarte din Vanuatu la 14 iunie 2021, până în martie 2021, Vanuatu a emis peste 10 500 de pașapoarte în schimbul unor investiții în cadrul acestor programe, iar până la sfârșitul anului 2020 autoritățile din Vanuatu respinseseră o singură cerere.
- (9) Mai mult, printre țările de origine ale solicitanților ale căror cereri au fost acceptate se numără unele țări care sunt de obicei excluse din alte programele de acordare a cetățeniei, cum ar fi Iranul și Afganistanul, precum și alte țări ai căror resortisanți au nevoie de viză pentru șederi de scurtă durată în UE, inclusiv Nigeria, Yemen, Siria, Pakistan și Libia.
- (10) Riscurile în materie de securitate sunt exacerbate de legislația permisivă privind schimbarea numelui. După cum au confirmat autoritățile din Vanuatu în cadrul reuniunii tehnice care a avut loc la 15 aprilie 2021, solicitanții cărora li se acordă cetățenia în baza investițiilor pot solicita și o schimbare de identitate.
- (11) Circumstanțele menționate anterior conduc la concluzia că programele de acordare a cetățeniei în baza investițiilor care sunt în derulare în Vanuatu, în forma și funcționarea lor actuale, contravin obiectivelor politicii Uniunii în domeniul vizelor, care prevede o examinare a resortisanților țărilor terțe care au nevoie de viză în baza criteriilor stabilite la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 ⁽⁸⁾ și în legislația echivalentă a acelor state membre în care Regulamentul (CE) nr. 810/2009 nu se aplică încă integral. Verificările relevante de la caz la caz se efectuează pe baza unor criterii referitoare, printre altele, la ordinea publică și la securitate. Modul în care sunt puse în aplicare aceste programe constituie o eludare a procedurii Uniunii de acordare a vizelor de scurtă ședere și a evaluării riscurilor în materie de securitate și de migrație pe care aceasta le implică.
- (12) În schimburile care au avut loc între Comisie și autoritățile din Vanuatu în octombrie 2017, noiembrie 2019, iunie 2020 și martie 2021, Comisia a exprimat preocupări grave cu privire la acordarea cetățeniei unor persoane înregistrate în bazele de date ale Interpol, la absența cerințelor de prezență fizică sau de reședință, la perioadele de prelucrare scurte pe care le presupun aceste programe și la lipsa unui schimb sistematic de informații cu țările de origine ale solicitanților sau cu țările în care aceștia aveau în trecut reședința principală și au avertizat guvernul din Vanuatu cu privire la posibilitatea reintroducerii obligativității vizelor. Explicațiile furnizate de Republica Vanuatu nu au fost suficiente pentru a diminua preocupările respective.
- (13) Ținând seama de informațiile și datele, rapoartele și statisticile menționate anterior și în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (d), cu articolul 8 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia concluzionează că acordarea cetățeniei de către Vanuatu în cadrul programelor sale de dobândire a cetățeniei prin investiție constituie un risc sporit pentru securitatea internă și ordinea publică a statelor membre și a decis că e necesară luarea de măsuri.
- (14) Riscul sporit la adresa ordinii publice și a securității interne pe care îl prezintă cetățenii din Vanuatu care au obținut cetățenia în cadrul programelor de dobândire a cetățeniei prin investiție poate fi atenuat numai prin suspendarea parțială a exonerării de obligativitatea vizelor.
- (15) În conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2018/1806, pe baza informațiilor disponibile și respectând în același timp principiul proporționalității, Comisia ar trebui să includă categorii suficiente de ample pentru a contribui în mod eficient la remedierea circumstanțelor. Prin urmare, întrucât Vanuatu nu face distincție între pașapoartele eliberate în cadrul programelor de dobândire a cetățeniei prin investiție și alte pașapoarte, suspendarea ar trebui să se aplice tuturor pașapoartelor emise începând cu 25 mai 2015, data la care Vanuatu a început să emită un număr substanțial de pașapoarte în schimbul investițiilor.

⁽⁷⁾ How to get citizenship in Vanuatu - GCI UNIT Vanuatu (vanuatu-dsp-citizenship.com): „A fast-track immigration plan offers citizenship in Vanuatu in just 14 to 45 days” (Un plan de imigrare accelerat oferă cetățenia Republicii Vanuatu în doar 14-45 de zile).

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

- (16) Resortisanților Republicii Vanuatu care au intrat în UE înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament ar trebui să li se permită să își continue șederea în UE și să iasă fără viză. Acest lucru nu ar trebui să se aplice trecerii frontierelor externe temporare între statele membre, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾.
- (17) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁸⁾.
- (18) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁹⁾.
- (19) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽¹⁰⁾.
- (20) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽¹¹⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (21) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011.
- (22) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1806,

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

⁽⁸⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽⁹⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽¹¹⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Suspendarea temporară a exonerării de obligativitatea vizelor

Se suspendă temporar exonerarea de obligativitatea vizelor prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1806, cu privire la titularii de pașapoarte obișnuite eliberate de Vanuatu începând cu 25 mai 2015.

Articolul 2

Continuarea șederii fără viză

Titularii de pașapoarte eliberate de Vanuatu care intră sub incidența prevederilor articolului 1 și care au intrat în UE înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament își pot continua șederea în UE și pot ieși fără viză. Această dispoziție nu se aplică trecerii frontierelor externe temporare astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014, după data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și perioada de aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 mai 2022 până la 3 februarie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 27 aprilie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN
